

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KISIKNEK • 2021. ÁPRILIS

4.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Áprilisi hancúrozás

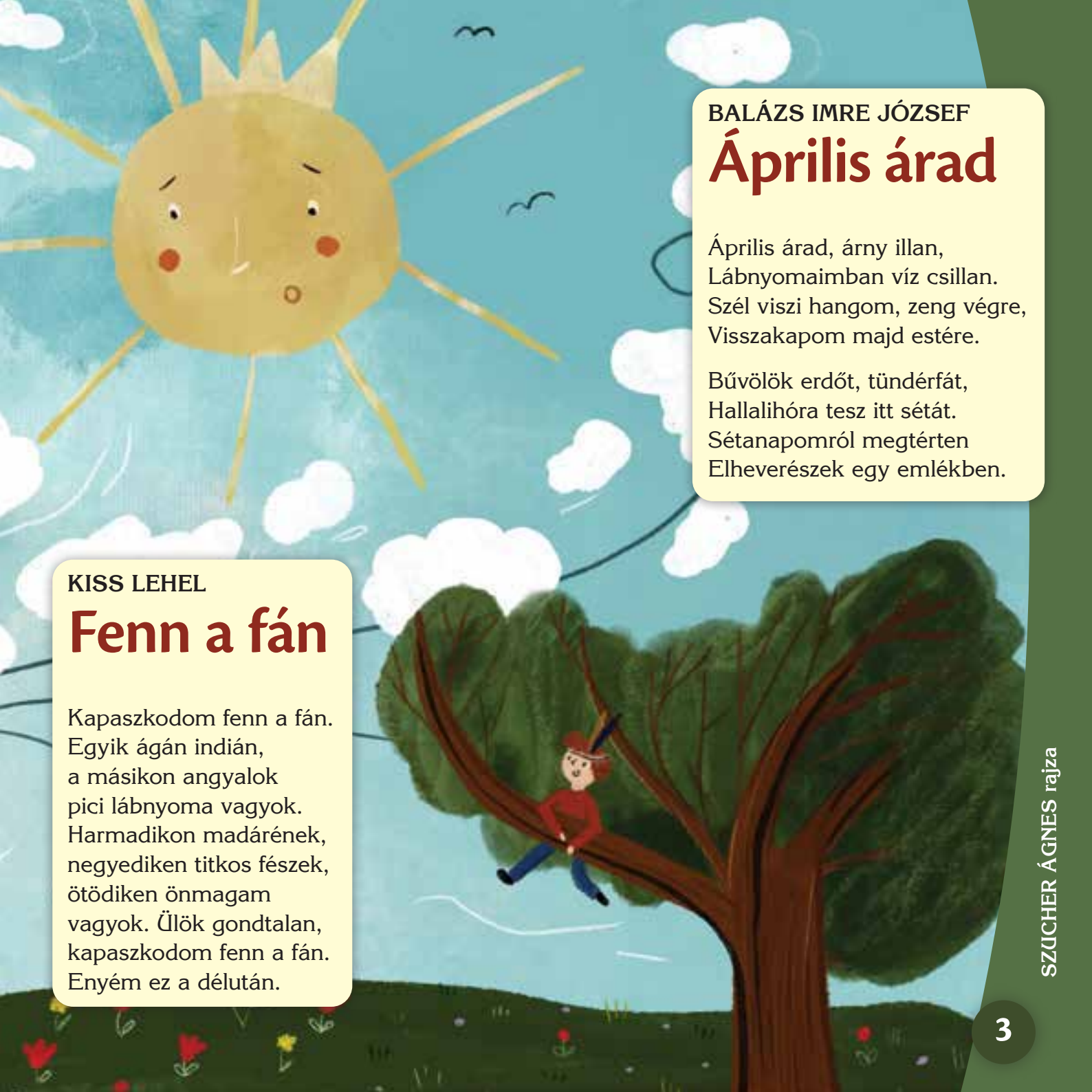
Rongyos felhők hátán a szél
hancúrozva útra kél,
terelgeti égi nyáját,
jó pásztorként mendegél.

Nap királyfi fentről lesi,
kinek tetszik? – kérdezőgeti,
véget vetne a viharnek,
a jázminok bólogatnak.

A tulipán belepirul,
de a szellő alig csitul,
erejét még fitogtatja,
bokrok alját cibálgatja.

Napom, napom, édes napom,
süssél reám aranyoson!
Erőre kap, kacag, nevet,
s elűzi a gonosz szelet.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Április árad

Április árad, árny illan,
Lábnyomaimban víz csillan.
Szél viszi hangom, zeng végre,
Visszakapom majd estére.

Búvölök erdőt, tündérfát,
Hallalihóra tesz itt sétát.
Sétanapomról megtérten
Elheverészek egy emlékbén.

KISS LEHEL

Fenn a fán

Kapaszkodom fenn a fán.
Egyik ágán indián,
a másikon angyalok
pici lábnyoma vagyok.
Harmadikon madárének,
negyediken titkos fészek,
ötödiken önmagam
vagyok. Ülök gondtalan,
kapaszkodom fenn a fán.
Enyém ez a délután.

SZŐCS MARGIT

Az eltolható birodalom

Mitől piros a fehér nyuszi?

Mati alighogy felébredt álmából, nekife-
szült a korlátnak, és a fürdőszoba irányába
tolta birodalmát, mivel Apus ott zuhanyozott.

– Apus! – kiáltotta türelmetlenül. – Elve-
szett Brúnó!

– Mindjárt megkeresem – szólta Apus, és
nemsokára meg is jelent egy törülközővel
körbecsavarva. Körülnézett Mati birodalmá-
ban, sorra vette a játékokat, még a takaró alá
is bekukucskált. Kereste mindenhol: a köny-
vesszekrény polcain, az ágy alatt, a fotel mö-

gött, a virágállványon, a ruhásszekrény tetején,
a sarokban, a komód mellett, a fiókokban, de
nem lelte sehol.

Brúnó egy patyolatfehér nyuszi volt, május-
ban kapta Mati születésnapjára.

– Nem láttátok Brúnót? – kérdezte Mati a já-
tékoktól.

– Az este még megvolt – mondta Mackó. –
De észrevettem, hogy az utóbbi időben teljesen
megváltozott. Csak ült szótlanul, mintha vala-
mi titka lenne...

– Igen, nekem is feltűnt – vágott közbe Rézi,
a bagoly, aki csak azért volt ébren, mert aludt –,
én leginkább arra figyeltem fel, hogy a füle
megvörösödött...

– Szóval azért csúfolkodtál vele – kapott
észbe Mackó.

– Én nem csúfolkodtam, csakis az igazsá-
got mondtam: annak vörös a füle, aki hazudik.
Ezt mindenki tudja – magyarázkodott Rézi.

– De hiszen Brúnó meg se szólalt. Hogyan
hazudott volna? – képedt el Mackó.

– A hazugot mindenképpen elárulja a vörös
füle, akár beszél, akár nem – erősködött a ba-
goly.

A vitának Anyus érkezése vetett véget. Egy csokor sárga nárciszt tett a virágvázába, és kivette Matit a birodalomból.

– Gyere, kislányom, hívjuk Apust, és menjünk le a kertbe. Húsvét van. Ott rejtette el a nyuszi a piros tojást. Keressük meg.

Mati Apus hátán érkezett a zöld pázsittal benőtt udvarra. Amikor leszállt a fűbe, megörült az előtte heverő tarkaságnak.

– Én vagyok a százszorszép – mutatkozott be az első virág.

– Én vagyok a százszorszebb – vágta rá a második.

– Én vagyok a százszorlegszebb – kérkedett a harmadik.

Mati csak kapkodta a fejét a sok virághangra. Már az aranyeső mögött jártak, amikor

a bokor alatt észrevette a hét gyönyörű piros tojást.

– Megtaláltam! Ide rejtette a nyuszi! – kiáltotta boldogan szüleinek.

A szobába érve Mati visszakerült birodalmába. Nagy meglepetés várta: játéakai sorában Brúnót látta Mackó mellett. A nyuszi úgy ült a helyén, mintha mindig is ott lett volna. Csak a bundája volt csupa piros folt. Mackó már írta is a versét:

*Mikor a nap alkonyul,
hová tűnik el a nyúl?
Tojást fest ő titokban,
sárga lében, pirosban.*

(Májusban folytatjuk.)

A mese
megszületését
támogatta:

nka

Nemzeti Kulturális Alap

LÓRINCZ JÓZSEF

Tavaszdó

Szőke fűzek napfényt bontnak,
ibolyát nyit fenn az ég,
örömeink már az égig
növelik a jegenyék.

Nyitni kell, nyitni kell
az ég szemét kékre,
szél-erekben gyöngyözik
a tavasz nevetése.

TÓTH ÁGNES

Esernyőm

Esik eső, ó, teremtőm,
elázik a szép esernyőm!
Vadonatúj, tegnap kaptam,
miért is nem akasztottam
a fogasra vagy a szegre,
nem ázna el most a kedve.

LÁSZLÓ NOÉMI
Átlátszó

Taszít, emel, húz, cibál,
lobogtat és ráncigál.
Sziszeg, csattog, zúg, süvölt,
didereg a víz, a föld.
Itt terem, és perc alatt
esik eső, süt a nap,
fürgén szedi szél a lábát,
aki nézi, rajta átlát.

BERTÓTI JOHANNA

Időjárás- jelentés

Hajnalban, öt s hat között
a táj ködbe öltözött.

Reggel lehullott a hó,
hús centis hótakaró.

Délben esett az eső,
ablakomat verdeső.

Délután a nap ragyog,
de furcsák a nappalok...

Este szél kerekedik,
süvít vajon reggelig?

Ősz lesz holnap? Vagy tavasz?
Ez az idő nagy ravasz!

HATHÁZI REBEKA rajza

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Három barát

Bukta, Kóra és Acél, a három jóbarát már reggel óta a bokorban lapult és a kislányt leste. Hogy fér ennyi víz egy ilyen picike lányba? – csodálkoztak. A kislány tényleg apró volt, a korához képest is. Egy hete költöztek a falu végére, azóta ide járt iskolába, és azóta kijárt naponta erre a nagy, mohos farönkre sírni.

Az erdő lakóit annyira megzavarta ez a műsor, hogy Acél egy hete nem tudott

énekelni, Buktának pont egy hete ment el az étvágya, Kóra meg olyat érzett, amit még életében soha: szánalmat. Pedig a hüppögés alól kiszűrődő szavakat csak részben hallották, hogy nagymama meg kiabálás, nemtudjaatanítónéni, anyasejátszik, kikacagnak, mert nem láttam még tehenet...

Ebből a barátok a nagymamát nagyon is jól értették. Egy hónapja nem jött már az emlegetett nagymama, Amma, akit az erdő úgy szeretett, hogy még a titkaiból is felfedezett előtte néhányat. Ammát még a legszúrósabb természetű szúnyog is szerette. Örökké mosolygós volt, úgy járta az ösvényeket, csak a száraz gallyakat szedte össze, soha semmit nem vett el az erdőtől kérés nélkül, még egy szem szamócát sem, sőt, ha az erdő valamelyik része megbetegedett, azt gyógyította.

A fák boldogan hajladoztak, a nyulak derűsen makogtak, de még a patak is másképpen csobogott, ha meghallotta erős, ragályos kacagását. Amma viszont egy ideje nem jött. Azóta a hold meghízott, majd ismét lefogyott, s az erdő megértette, hogy Amma nem is jön többé. Ez a kis szőke vakarcs lakik most Amma mohatető házában két felnőttel.

Amma kölyke az egyik felnőtt, de nem lát-szik rajta... – morgott Kóra, majd a barátaira nézett.

Szilpál vaskos törzséből hirtelen fény áradt, ami a barátokat fellökte. Ahogy feltápászkodtak, csodálkozva meredtek egymásra. Acél fényes bundája teljesen eltűnt, csak a feje tetején maradt egy borzas üstök belőle, Bukta két puha, kövéres kezével ismerkedett, boldogan tapsikolva, Kóra pedig egy pocsolya tükrében

– Segítünk az apróságnak?

Acél és Bukta bólintottak. A segítő szándékon kívül főként az vezette őket, hogy Acél nagyon szeretett volna már énekelni, Buktának meg hiányzott a régi, jó, megszokott étvágya. Szilpálhoz mentek, az erdő legöregebb fájához. Körbevették. Bukta megfogta Kóra, a róka lompos farkát, aki meg Acél fülébe csimpaszkodott. Acél a fogával kapaszkodott a medve vastag bundájába, s így járták körül az ősi fát, miközben a varázsigét mormolták:

– Sziklatestvér, lombos testvér! Állatetestvér most téged kér: embertestet igézz reánk, embernelyven szólaljon szánk!

csodálta vörös hajzuhatagát.

– Neked a farkad a fejedre nőtt – kacagott Acél rekedtes hangon, ám a karcsú Kóra leintette.

– Csak egy hétig tart a varázs, ne pazaroljátok az időt! – és az erdő széle fele sétált.

A kislány alig vette észre a könnyein át a három gyereket. A ducibb kisfiú megpaskolta a vállát, a vöröshajú kislány lófarokba kötött copfjával cirógatta meg. A sovány, magas fiú pedig kiálló, hegyes szemfogaival furcsán vigyorgott mellette. A kislány elmosolyodott. Hamar összebarátkozott ezekkel a különös

gyerekekkel. Egész nap bújócskáztak, fogócskáztak, és Bukta megtanította a kislányt bukfencezni. Egy hétig minden nap négyesben játszottak.

Pár nap elteltével a kislány mesélni kezdett valami Marciról a szomszéd-ból, akit megtanított bukfencezni és aki-vel pompás homokvárakat lehet tervezni. A három jóbarát összenézett. Már másnap

elmondták a kislánynak, hogy haza kell utazniuk egy messzi városba, és sajnos többé nem jöhetnek játszani. A kislány könnyezett egy kicsit, de másnapra megegyeztek Marcival, hogy felfedezik a közeli nárciszmezőt, ezért elillant a szomorúsága, mint a káposztalepke.

Szerre búcsúzott a három baráttól. Kórát megölelte, Acélt barátságosan vállon bökte, Buktával pedig birkózott még egyszer, utol-

jára, mígnem mindketten a földre hemperedtek. A kislány felkacagott. Nevetése végigsöpört az erdőn. A fák boldogan hajladoztak, a nyulak derűsen makogtak, de még a patak is másképpen csobogott a kacagás után. A három barát összenézett, majd sietve eltűnt az erdő mélyén, hogy a kislány ne lássa, amint elmúlik róluk a varázs. Aznap este az erdő ismét gyönyörködhetett Acél, a farkas énekében.

Eltévedtek az erdei állatok! Vezesd haza őket!
Színezd ki a köröcskéket aszerint, hogy ki hol lakik !

CSEH KATALIN versei

Krókus

Hókuszpókusz, itt a krókusz,
gyönyörködik cinke, mókusz.

Itt a krókusz, másképp sáfrány,
ünneplője a csönd-vállfán.

Lila vagy kék, élénksárga,
s bíborvörös szép virága.

Hókuszpókusz, kedves krókusz,
voltál-e álmodban lótosz?

Szellőrózsa

Szellőrózsa, szellőrózsa,
térded túske nem horzsolja?

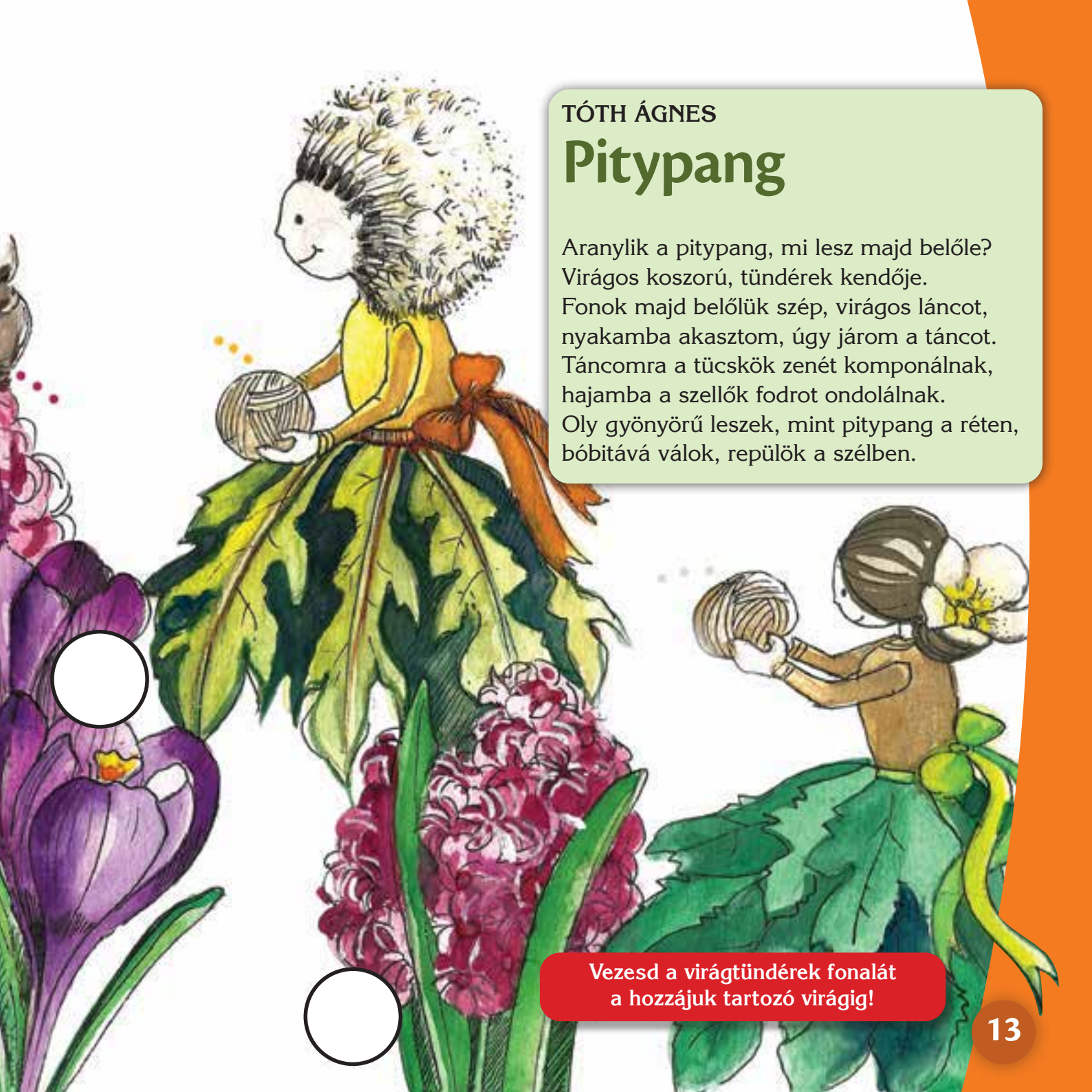
Szellőrózsa, szellőrózsa,
csönd ölébe pattanj, hoppsza!

Szellőrózsa, szellőrózsa,
kibomlik, lásd, a szél kontya.

Szellőrózsa, szellőrózsa,
fehér fátylad éj kormozza.

Szellőrózsa, szellőrózsa,
sellő-sóhajt szellő hozza?

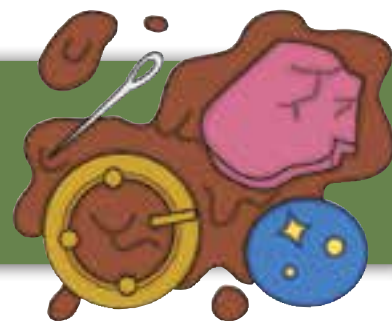
TÓTH ÁGNES

Pitypang

Aranylik a pitypang, mi lesz majd belőle?
Virágos koszorú, tündérek kendője.
Fonok majd belőlük szép, virágos láncot,
nyakamba akasztom, úgy járom a táncot.
Táncomra a tücskök zenét komponálnak,
hajamba a szellők fodrot ondolálnak.
Oly gyönyörű leszek, mint pitypang a réten,
bóbitává válok, repülök a szélben.

Vezesd a virágtündérek fonalát
a hozzájuk tartozó virágig!

Négy, innen oda mégy

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvar. Ennek az udvarnak a végében állt egy göcsörtös cseresznyefa. Annak az árnyékában élt Hangya mama tíz gyermekével. Egy szeles tavaszi estén Hangya mama rémülten nézte vacsorázó aprónépét.

– Hohyhogy eltűntek? A háztól a kerítésig? A padtól a cseresznyefáig? Nem meg-

mondtam, hogy vigyázzatok a kicsikre? Mi az, hogy eltűntek?

– De mama, a héten próbafelvételit írok – háborgott Prímusz. – Szóltam Szekundának, hogy tartsa nyitva a szemét! Te mondtad, hogy aki nem tanul, annak le is út, fel is út!

– Nekünk kórus-fellépésünk lesz – mondta Szekunda. – Tercával inget mostunk, szóltunk Kvartusznak és Kvintusznak, hogy figyeljenek oda a törpökre. Te mondtad, hogy rendes fellépő patyolat ingben lép fel!

– Mi figyeltünk – mondta Kvintusz. – De figyelés közben Kvartusz a pad alatt talált egy pont olyan golyóscsapágyat, mint a másik három. Szóltunk Szeptimusznak, hogy nézzen rá a manókra, úgyse csinál semmit, folyton csak olvas! Te mondtad, hogy a férfi legyen ezermester! Nézd, micsoda gördeszkrét eszkabáltunk!

– Oktáva, hol van Szeptimusz? – kérdezte Hangya mama. – Oktáva, hallasz te engem egyáltalán? Oktáva!

– Hallom, hallom, csak befejeztem a sort, mert ha nem, kezdek számolni az egészet újra! – mondta Oktáva.

– Lehetne, hogy valaki a saját dolgán kívül egyébgel is törődjön végre? Muszáj neked a vacsoránál is horgolni?

– Te mondtad, hogy ügyes lány maga készíti a ruháit! Nézd, micsoda nagykendő készül!

– Nagykendő, gördeszka, patyolat, próba, ez mind nagyon szép, pompás, dicséretes. De egymásra is oda kell figyelni! Hol vannak a kicsik? Mi lesz most? – tördelte a kezét Hangya mama. Szinte varázsütésre nyílt az ajtó.

– Semmi, mama, semmi, nem kell folyton berezelní – mondta Szeptimusz, és beteretle Nónuszt meg Decimát a konyhába. – Itt voltunk a kapu mellett, az árokban. Régészeti ásatást folytattunk. Azt olvastam, hogy a rettenthetetlen kutatók bárhol értékes leletre akadhatnak. Megkérdeztem a prücsköket, van-e kedvük feltárni a déli oldalt. Nagyon ügyesen dolgoztak. Egész zsák kincset hoztunk!

– Jesszusmária, minden csupa sár! Azonnal tessék a bakancsot levetni! – sikított Hangya mama. – Ha még egyszer a sötétben kóboroltok, két hét szobafogság vár rátok! – mondta mama Nónusznak és Decimának. – Te pedig, Szeptimusz, gyomlálhatsz és áshatsz megálás nélkül egy egész hétig. Megértetted?

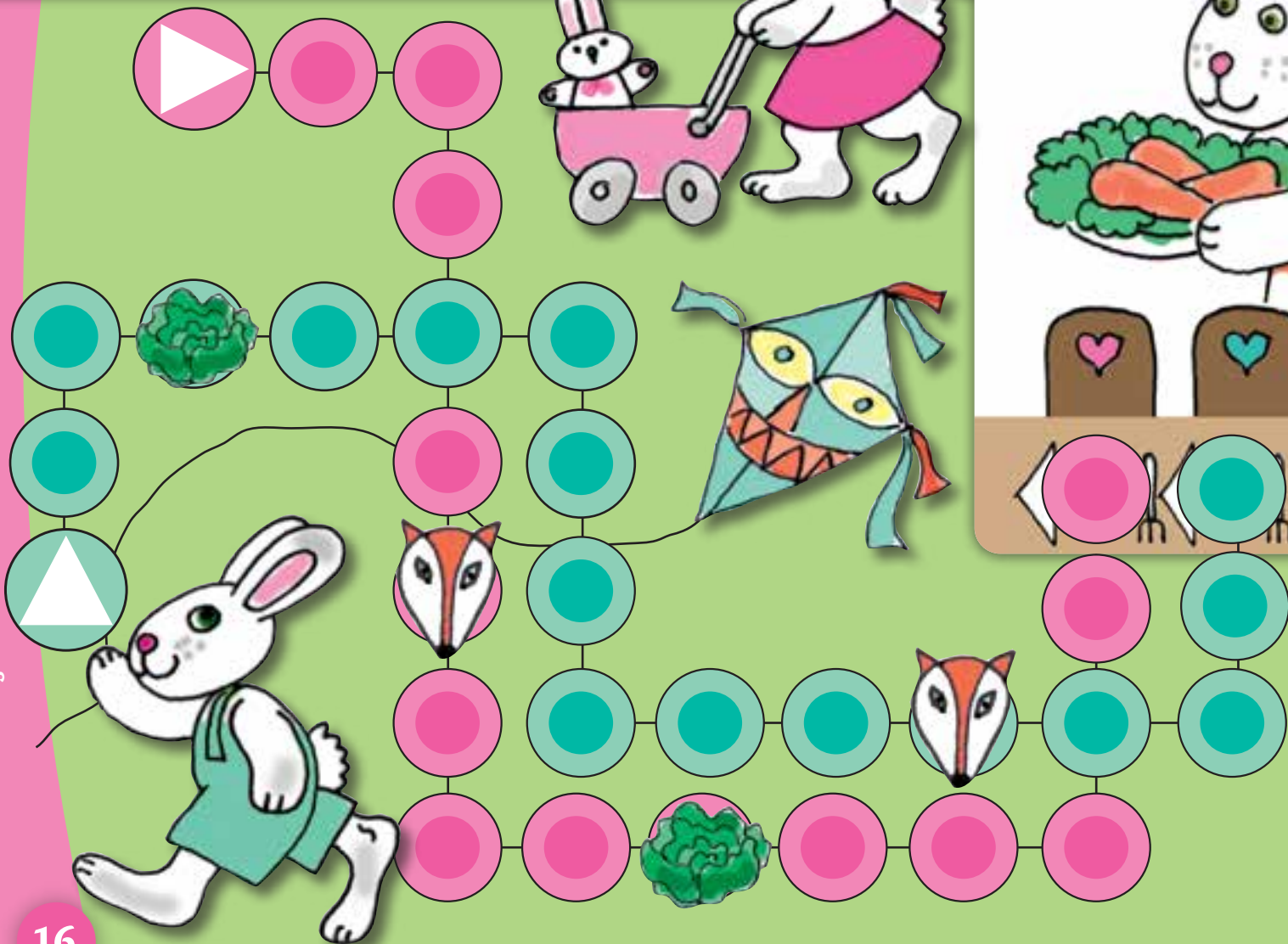
– Meg, meg! Ha olvasok, az a baj, ha nem olvasok, az a baj! – dohogott Szeptimusz.

– Sipirc kezet mosni! – mondta Hangya mama. De a kicsik már ott pusmogtak a kagyló fölött a fürdőben.

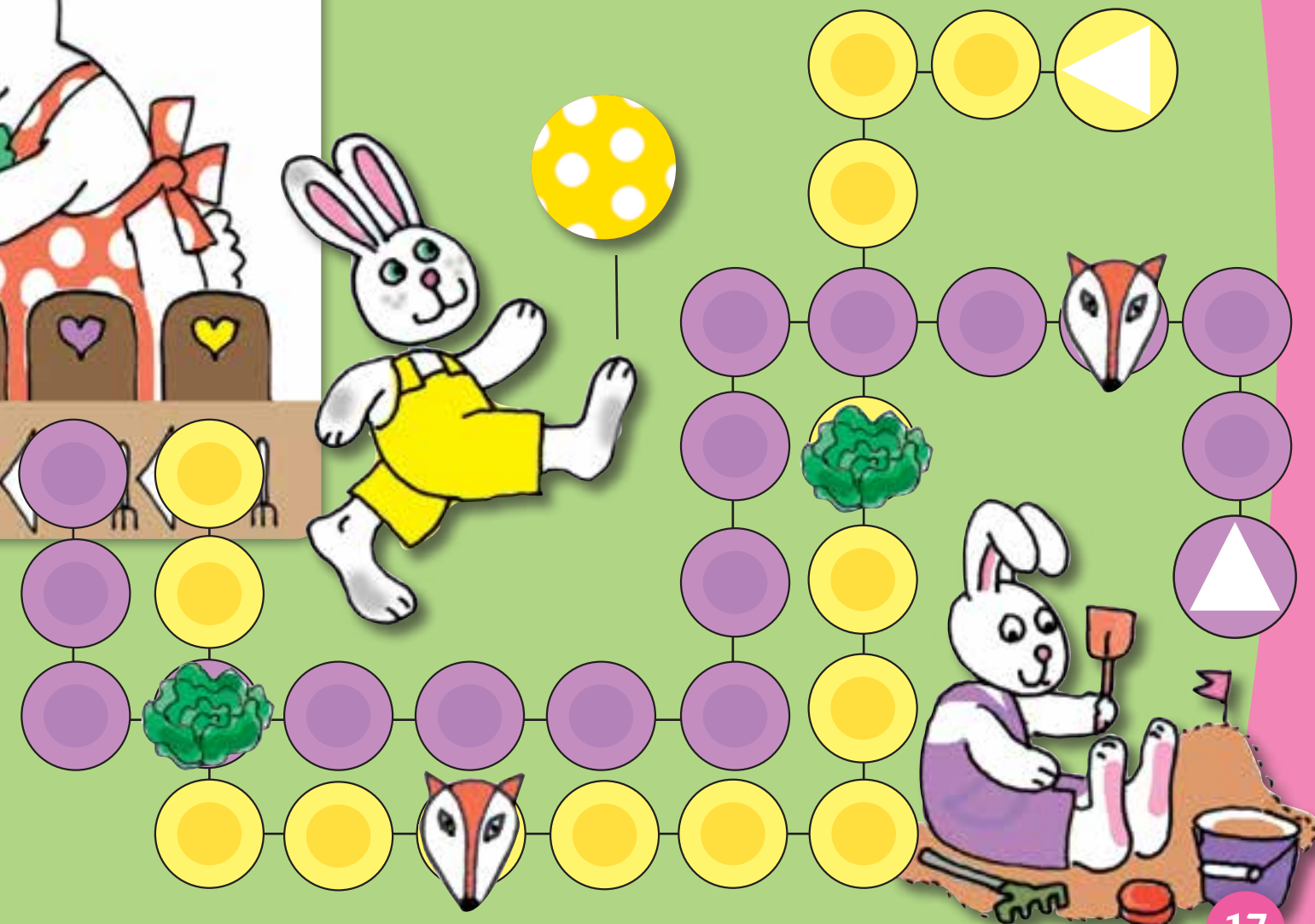
– A Ming-kori cserépdarab az enyém... az elefántcsont hajtű az Oktávaé... a bronz övcsatot adjuk Szekundának... Terca és Szexta ilyen szép zafírt kapjon... és ez legyen mind a tiéd!

– Milyen jó, hogy a lábunk alatt ennyi érdekes dolog alszik a földben!

Gyertek haza, nyulacskáim!

Minden nyuszi máshonnan fut ebédelni, ahogy a szerencséje engedi.
Kölcsönözzetek egy társasjátékból négy különböző színű lépőkét és egy dobókockát. Sorra dobjatok. A káposzta három lépés előre, de ha rókára lépsz, kettőt vissza kell ugrnod. Aki leg hamarabb asztalhoz ül, nyer!

JANIKOVSZKY ÉVA

A porszívó-fűnyíró-helikopter

Dani azért szeretett korán kelni, mert ha korán kelt, akkor elsőnek ért az óvodába, és játszhatott a helikopterrel. A helikopterrel ugyanis csak az játszhatott, aki jól viselte magát, és ha Dani elsőnek ért az óvodába, akkor még biztosan jól viselte magát.

A többi játék mind lent volt a polcokon, de a helikopter fönt volt a szekrény tetején, ahol csak az óvó néni érte el. Ha Dani elsőnek ért az óvodába, akkor szépen köszönt

Jutka néninek, sietett az átöltözéssel, és mindjárt elkérte a helikoptert.

Aztán odaállt a zöld szőnyeg közepére, mert a helikopter helyből szállt föl, és berregve körülrepülte vele a szobát. Persze kikerülte a hegyeket, meg a felhőket, meg a tornyokat, aztán leszállt a zöld szőnyeg közepén lévő piros mintára, mert a helikopterben az a jó, hogy pontosan le tud szállni.

Dani a tévében látta a helikoptert, amin betegeket szállítottak kórházba a nagy hegyek közül. Ő nem betegeket szállított, hanem fontos leveleket vitt, meg csomagokat is, aminek örülnek ott, ahova nem jár a posta. A macik, meg a kenguruk, meg a zöld oroszlánok a polcon.

Dani minden percet kihasznált, mert tudta, hogy csak addig lehet kis helyen fölszállni, és kis helyen leszállni, és berregve körbe repülni, amíg egyedül van. Mert ha már nem ő az egyetlen jó gyerek, aki szépen játszik egyedül, akkor biztos, hogy a többi jó gyerek el akarja tőle venni a helikoptert.

Gáborka is korán szokott érkezni, de ő volt az egyetlen, akinek Dani nem sajnálta odaadni a helikoptert, mert Gáborka fűvet nyírt vele. És Dani szerette nézni, ahogy Gáborka tolta maga előtt a zöld szőnyegen, gondosan kikerülve

a piros virágágyakat. Dani kicsit sajnálta, hogy Gáborka nem ül rá a fűnyíróra, mert a parkban láttak már olyan fűnyírót is, amin egy fiú nyargalászott, mint valami kis traktoron, és csak úgy repült a levágott fű, amerre ment. De hát mindenkinek olyan fűnyírója van, amelyet kitálal magának.

Ágika is korán szokott jönni, és sajnos ő is mindjárt elkérte a helikoptert. Neki nem szívesen adta oda Dani, mert Ágika mindig csak porszívózni akart a helikopterrel a babasarokban. Az pedig egyáltalán nem volt érdekes.

És ha Dani nem adta oda, akkor mindjárt rákezdte:

– Juj, ezt már megmondom! – És nemcsak ígérte, hanem meg is mondta Jutka néninek. – Jutka néni, Dani nem adja ide a porszívót, mert mindig csak repül vele, pedig az nem is repülő!

Mert Ágikának fogalma se volt róla, hogy mi a különbség egy repülő és egy helikopter között. Pedig láthatta, hogy ha Dani valahol felszáll, akkor pontosan oda le is tud szállni. Ugyan hol van az a repülő, amelyik egy ekkora szobában képes volna fölszállni, körbepülni meg leszállni? De Jutka néni Ágikára hallgatott, és rászólt Danira:

– Mért szaladgálsz azzal a porszívóval, Dani? Add oda szépen Ágikának, hadd takarítsa ki a babasarkot!

Dani nem adta mindjárt oda, hanem egyszer még körbepült vele, és Ágika megint kiabált, hogy juj, ezt már megmondom.

Jutka néni pedig megint benézett az ajtón.

– Én nem értem, hogy mindig ezzel a porszívóval van baj! Ha nem tudtok vele szépen együtt játszani, akkor a porszívó visszamegy a szekrény tetejére.

„Na ugye – gondolta Dani –, ha a porszívó szépen vissza tud menni a szekrény tetejére, akkor világos, hogy helikopter, mert olyan porszívót még senki se látott, amelyik repülni tudna.” De nem szólt semmit, odaadta Ágikának.

Ágika tologatta a babasarok babaszőnyegén, Gáborka nézte, hogy milyen szépen vágja itt is a fűvet, Dani meg várta, hogy mikor repül fel.

A rátóti csikótojás

Magyar mese

A rátóti csősz egyszer a mezőn egy hamvas úritököt talált.

– Hej, fékomadta teremtetted! Hát ez már megint mi?

Fölvette, megtapogatta, megszagolta, és a maga fejétől mégse tudta kitalálni, hogy mi.

Bevitte hát a faluházára, ahol éppen együtt volt a kupaktanács. Mikor a csősz a tököt le-

tette, az éltes elöljáró urak is mind elszörnyülködtek.

– Ej, sok időt megéltem, de ilyen Isten teremtményét még nem láttam világéletemben.

– Na, én is sok mindenen keresztülmentem, de ilyet még én sem ettem életemben.

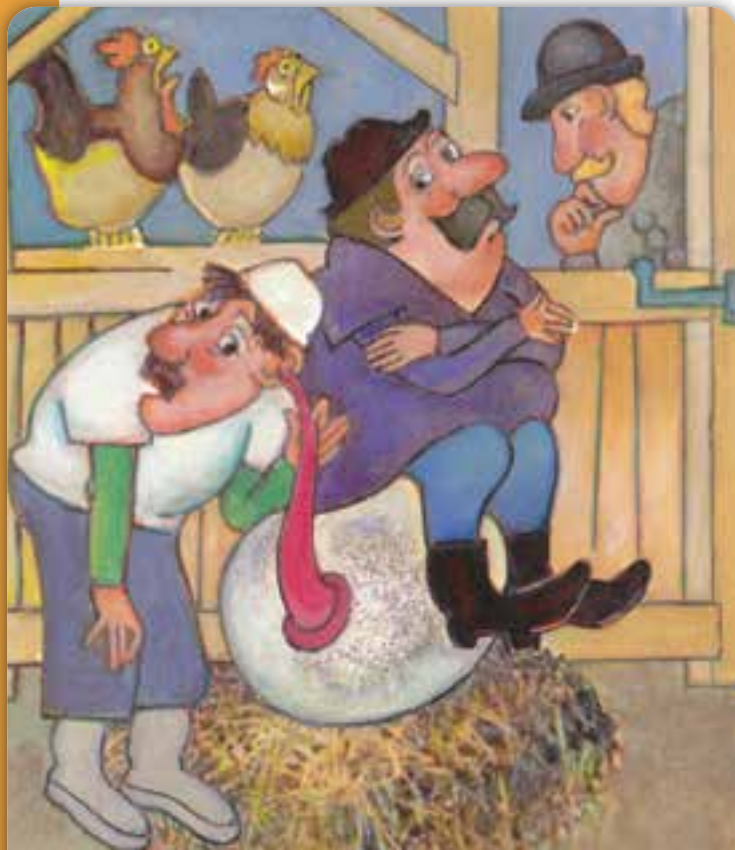
– Hát hiszen, ami azt illeti, én sem vagyok már mai gyerek, hanem azért a fene jobban tudja ám, hogy mi a csuda lehet ez! Itt aztán a bíró is beleszólt:

– Hát ti, atyafiak, ez, miként a formája is mutatja, semmi, de semmi más nem lehet, csak tojás.

– Hát persze, hogy tojás, mi a durrogó ménkő is lehetne, ha nem tojás!

Ezt aztán a csősz is erősítette avval, hogy egészen meleg volt, amikor a tarisznyájába tette. A bíró nem hiába volt okos ember, mert most meg azt is tudni akarta, hogy a tojás mi-csoda tojás. Az öreg elöljárók gyíksárányra meg lúdvércre gondoltak. De a bíró inkább a csőszre hallgatott, aki olyaténképpen beszélt, hogy akkoriban egy idegen csikó bitangolt a határban. Erre aztán az elöljárók rázendítettek:

– Úgy van, ez az idegen csikótojás, mert mi az isten csodája is tojhatott volna nekünk ekkorát?

– Na, ha eddig már szerencsésen eljutotunk – szólott a bíró –, még csak azt mondják meg, atyafiak, mitévők legyünk? Kiköltetjük. Ki ám! De mivel? A mi lovaink nem tojnak, tehát nem is költenek.

Ámbátor mindenki törte a sütnivalóját, mégiscsak a bírónak támadt jó gondolata.

– Tudjátok mit, atyafiak? Amihez nincsen elegendő esze a rátóti lónak, van a rátóti tanácsnak. Én amondó vagyok, hogy a drágátos tojást költsük ki mi, magunk.

Nagy szó volt biz ez, de azért bólintottak rá valamennyien. Jó példának okáért először a bíró ülte meg. Aztán ültek a többiek rendben, amint következett. Bizony még ma is ülne rajta valaki, ha a szomszéd faluban rebesgetni nem kezdték volna, hogy a rátóti kupaktanácsra rázapult a csikótojás. Erre aztán az előljárók zúgolódni kezdtek, hogy ők biz nem ülik tovább senki lova tojását. A bíró nagyon elsomorodott, mert szentül meg volt győződve, hogy a kiscsikó már mozog. Az előljárók meg váltig azt állították, hogy a tojásnak már szaga van. Mindenki a maga igazát védte. Végére is megállapodtak hát abban, hogy a záptojást kiviszik a határra, s onnan egy dombról a felé a falu felé gurítják, amelyik a rátóti tanács kiszólásával leginkább serénykedett. Most aztán egész Rátót kiszállt annak a csodájára, hogy csúffá lesz téve a rossznyelvű szomszéd falu.

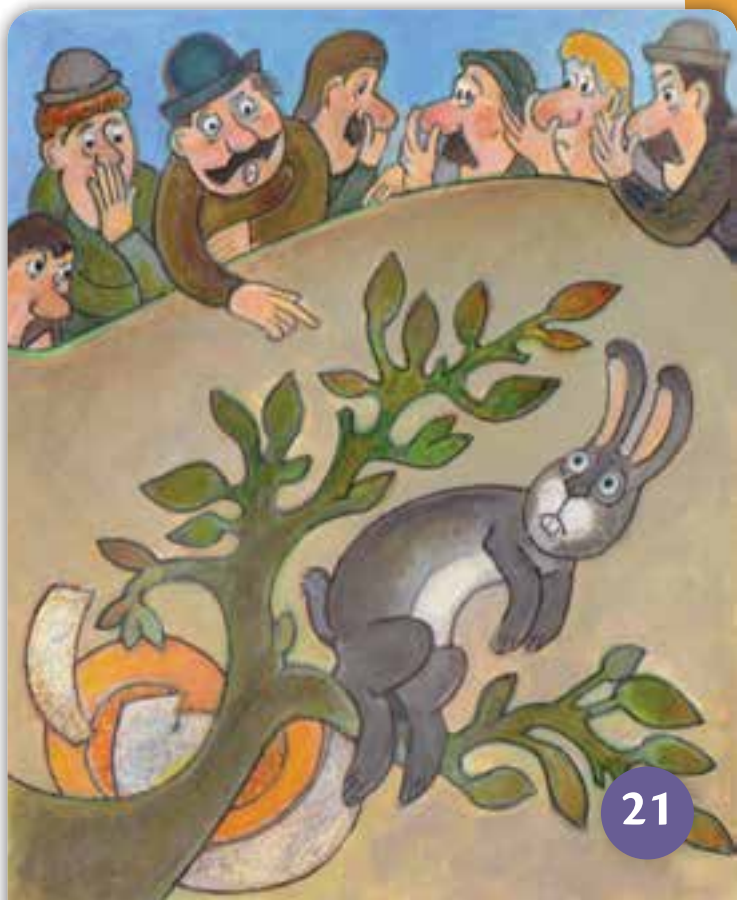
Mikor az orrukat már valamennyien befogták, a bíró gurítani kezdte a csikótojást. A tojás gurult, gurult, s a domb alján belegurult

egy galagonyabokorba. Ott rapityára törött, a bokorból pedig ugyanakkor kiugrott egy piciny nyúl. Egész Rátót elkíáltotta magát:

– Na, piciny csikó! Fut a piciny csikó! Utána, emberek!

A sok nép utánaeredt. A dombon csak a bíró maradt, s ott szomorúan mormogta magában:

– Nem megmondtam, hogy a csikó már mozog! Hej, miért is nem ültük hát türelemmel még egy-két nap azt az istenadta csikótojást!

Jaj! Szél úr összekuszálta a papírsárkányokat! Keressétek meg, melyik kihez tartozik!
A számot írjátok a megfelelő karikába, hogy Pufika, Cincin és Brendi tudja, melyik papírsárkány kihez tartozik. Most már lehet színezn!

Pufika

CICA- HIGIÉNYIA

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Reggel
megmosakszom.

Fogat mosok.

Tisztán tartom az
illemhelyem.

Mancsot mosok.

Alaposan megtisztítom
a bundámat.

Jöhet a fésülködés,
mert kócos a bundám.

Élesítem a körömöt
a kaparófámon.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Bukfenc, a rosszcsont

Kiskertész nagypapa kutyusa, Bukfenc szeretett Barnabással és Dorotttyával játszani, de ez sok galibával járt. A labdát kergetve Bukfenc kikaposta az elvetett zöldségmagvakat vagy a kiültetett palántákat. Amikor játszótársa nem akadt, a kertben lakó hörcsögök földalatti járatait kutatta. Szagot fogva kiásta a salátát, kiforgatta helyéről a zsenge zöldhagymát, és nagymama virágait is tönkretette. Kiskertész nagypapa nem nézhette tétlenül a nagy felfordulást, s egy nap remek ötlete támadt:

– Készítsünk magaságyást! – mondta unokáinak, s talicskában különféle dolgokat hozott. Volt ott ásó, deszka, kalapács, szeg, fűrész.

Válogasd ki, milyen eszközök és anyagok szükségesek egy magaságyás elkészítéséhez. Színezd ki a mellettük levő pöttyöket!

– Mi az a magaságyás, nagypapa? – kérdezték a lurkók, szemügyre véve a talicskába dobált holmit.

– Hogy Bukfenc játék közben ne tapossa ki a növényeket, deszkakeretet készítünk, amit feltöltünk, s így a magasban zavartalanul kikelhet a legapróbb mag, fejlődhet a legkisebb palánta, nem lesz sem mancs, sem szimatoló orr áldozata – mondta nagypapa, és megsimogatta az odasomfordáló kutyus fejét. Amint a növények megnőnek, megerősödnek, kiültethetjük őket, mert ekkor már nem jelent veszélyt egy ide-oda futkosó csahos.

Nekiláttak, és pár óra alatt elkészült a remekmű, a csodás deszkakeret.

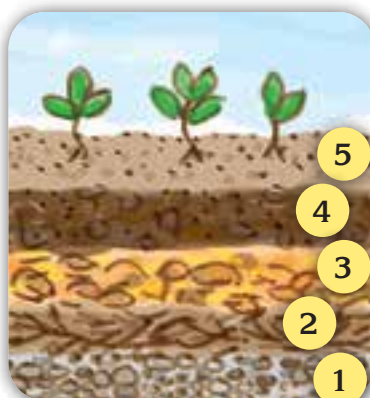

– A magaságyásnak egyéb előnye is van ám! Nagymamának például nem kell többé görnyedezni, ha a virágait gondozza – mondta nagypapa, és az ágyás alját vékony kavicsréteggel (1) borította. – Ez azért kell, hogy a fölösleges víz a kavicsok között lefolyjon – magyarázta.

Dorottya és Barnabás gallyakat gyűjtött, és a kavicsokra szórta őket. Bukfenc is büszkén hozott egy jókora ágat. Részt vett a csapatmunkában, feláldozta kedvenc játékát a nemes cél érdekében, végtére is az ő szabadsága és boldogsága volt a tét! Nagypapa a gallyakra (2) fűvet, lombot (3) tett, hogy levegős legyen az ágyás, majd arra durvább kerti földet (4), végül a tetejére komposzttal kevert finom virágföld (5) került.

– Olyan ez – mondta Dorottya –, mintha óriási tortát készítenénk hatalmas tepsiben! Minden réteg más árnyalatú!

– Valóban – mondta nagypapa –, hisz a növényeknek ilyen környezetben élni, ilyen földből táplálkozni jólesik, mint nekünk nagymama valamennyi süteménye. Ezért fejlődnek jobban

a magaságyásba ültetett növények.

Estére elkészült a magaságyás, benne egész tavasszal, nyáron sok növény pompázott. Nagymama dereka nem fájt már annyit, a virágok szebbek, nagyobbak, mosolygósabbak lettek.

Bukfenc, a rosszcsont felügyelet nélkül rohangelhetett, játszhatott a kertben. Nagypapa csak azt leste néha az ablakból, nem szökött-e át a csintalan eb ismét a szomszédba némi jutalomfalat vagy vidám négylábú játszótárs reményében.

Lesd meg te is!

Melyek a magaságyás előnyei? Válaszd ki a helyes válaszokat:

- A kertben szaladgáló kutyusok, kisgyerekek nem tesznek kárt a növényekben.
- A növényeket könnyebb kapálni.
- A növények gondozása, öntözése során a kertésznek nem kell lehajolnia.

Aranyló április

Marosvásárhelyen,
Szucher Zsuzsa óvónő
csoportja pitypang-Napot
rakott ki.

Beporzók nélkül nem lenne zöld-
ség, gyümölcs. Az ujjadra szállhat
egy ilyen méhecske, ha papírgyű-
rűt is ragasztasz rá.

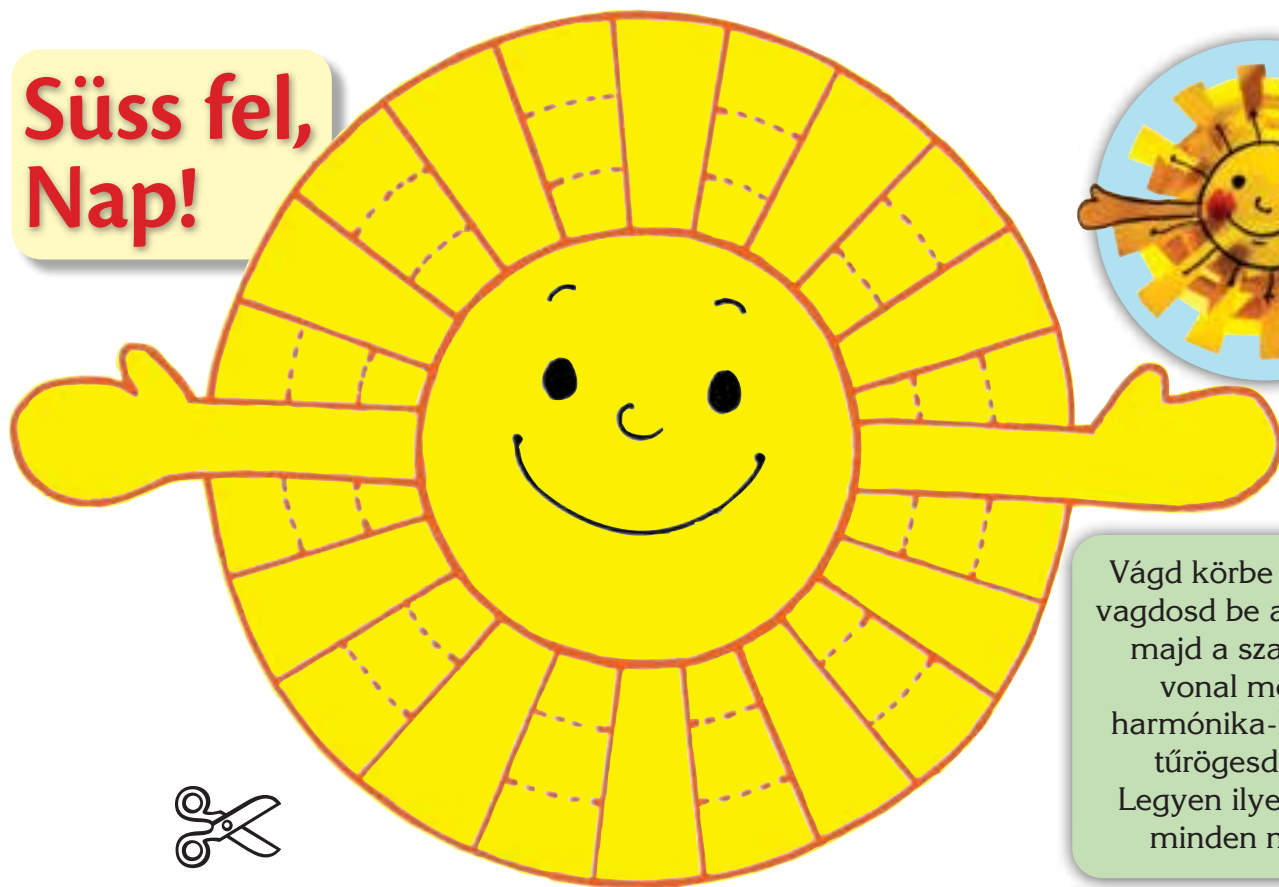
Ilyen az áprilisi
időjárás.

Pecsételve, pöndörítve, ragasztva, papírból és
fonalból különböző tavaszi virágokat készíthetsz.

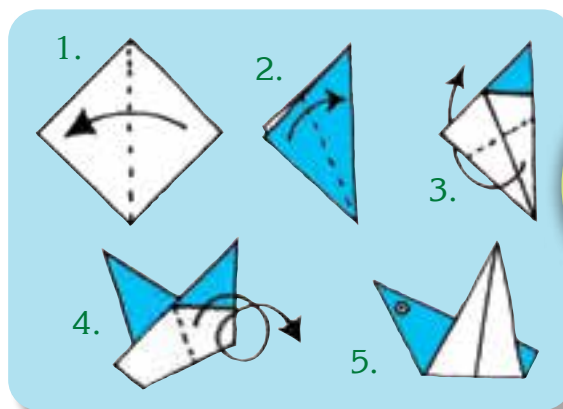
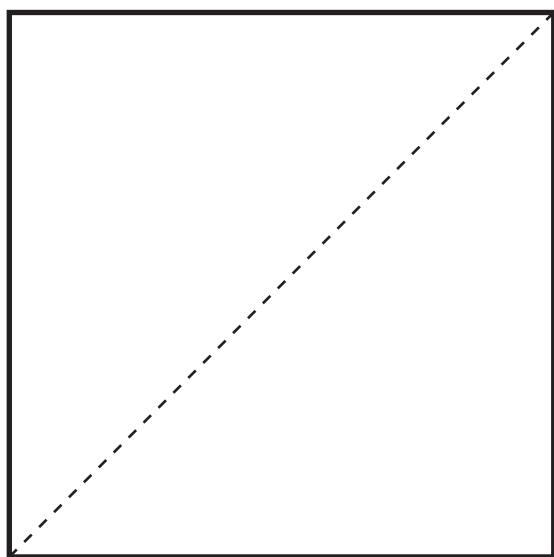

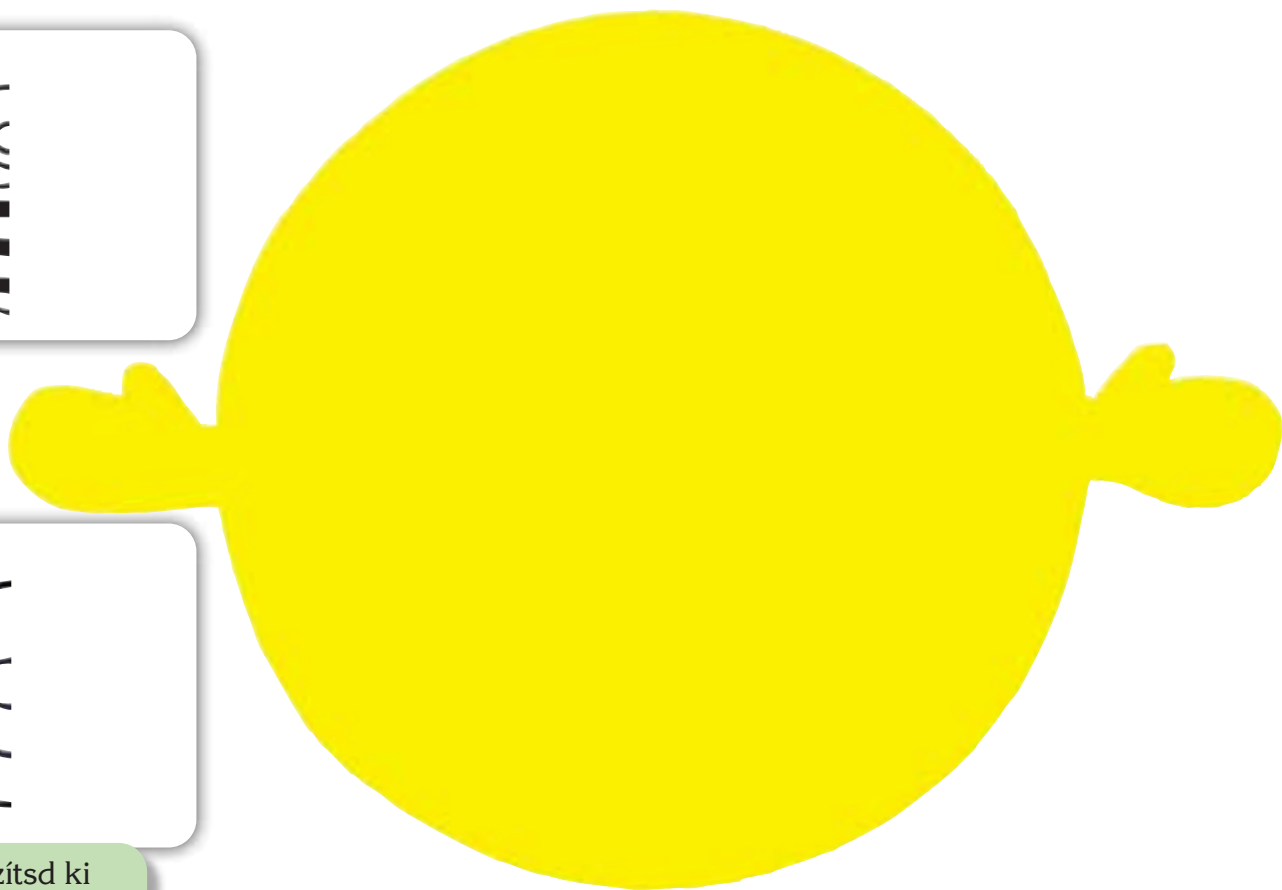
**Süss fel,
Nap!**

Vágd körbe a Napot,
vagdosd be a sugarait,
majd a szaggatott
vonal mentén
harmónika-hajtással
tűrögesd meg.
Legyen ilyen vidám
minden napod!

Madárfióka

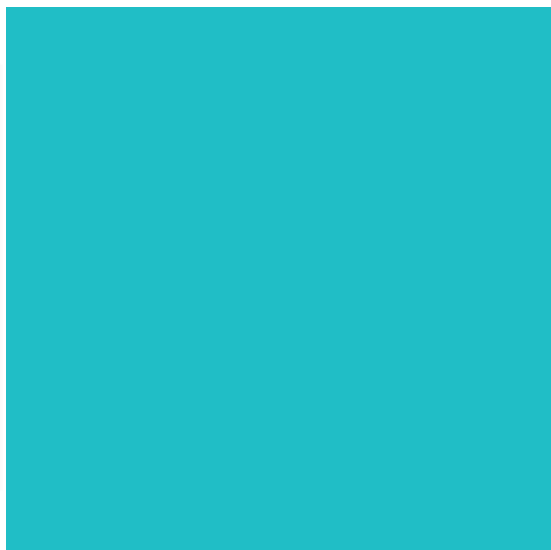

Egészítsd ki
a rajzokat!

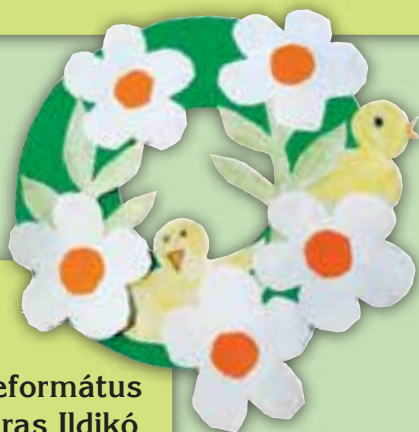

Bodorítsd a bárányka
bundáját!

Keresztesi Júlia Koronkáról küldte a pattogatott kukorica-virágos fát.

A marosvásárhelyi Református Kollégiumban Struguraș Ildikó tanító néni előkészítő diákja, **Nyíri Petra**, papírból tavaszi koszorút állított össze.

Anya is örül majd, ha az összegubancolódott fonalakat kartonbáránkyára tekered.

Két szín is elég, hogy egyszerű, de mutatós ablakdísz legyen!

Köllő Angella nagykarolyi tanító néni tanítványai a Vasile Lucaciu Iskolában fél pár zokniból formáltak nyulat.

Színes ceruzákkal firkálj fészket a tojásait költő madárnak.

Csipike postája

Sziasztok! Olyan sokan írtatok nekem, hogy most csak sorolom:
Albert Hanna és Miklós Teréz, Csíkszentdomokos; **Fekete Lilien Ajsa**
és **Filep Emma**, Kolozsvár; **Bándi Brigitta**, Szatmárnémeti; **Tunyogi**
Zselyke, **Madár Róbert István**, **Madár Emma**, **Bányai Szófia**, Dés;
Szászgáspár Tímea, Marosvásárhely; **Herbert Ilka és Herbert Ádám**,
Kézdivásárhely; **Péter Nimród**, Sepsiszentgyörgy; **Dósa Ákos**, Diósd;
a **szilágykrasznai** napköziotthon kiscsoportosai; a **diósadi** óvodások; a **szat-**
márnémeti M. Eliade Általános Iskola előkészítő; a **székelyudvarhelyi Bethlen Gábor**

Általános Iskola III. B; a **sarmasági I. A;** a **szalárdi I. B** osztály; a **csomaközi;** a **gyulakuti,** a **lővétei** előkészítő osztály és **belényesi** olvasóink.

Nyakó Melinda
tanító néni előkészí-
tős Bagolyfiókák
osztálya
Érmihályfalván.

• Nagy örömmel várjuk minden hónapban Karcsi bácsit, aki lapja-
inkat kézbesíti. Nemcsak a szemünknek kedvesek, de a lelkünket
is nemesítik, értelmünket edzésben tartják. Minden sorukat felhasz-
náljuk a tanítás, tanulás során. Köszönjük a sok remek olvasnivalót
és ötletet! Isten tartsa meg alkotókedvüket mindannyiunk örömére!
Tillinger Melitta tanítónő és tanítványai, **Csomaköz**

Vágd ki a zebra-bélyeget, és ragaszd a gyűjtőlapodra.
A csoport, az osztály névsorával együtt küldjétek be nekünk
minden gyerek gyűjteményét. Ajándék kártyacsomagot kaptok érte.

KÜRTI ANDREA rajza

Kocsis Ilona Melinda
tanító néni osztálya
a sarmasági Szakképző
Líceumban népmese-
illusztrációkat rajzolt.

- Köszönjük a Napsugárt és a Szivárványt, melyekkel
fényt csempészték a mindennapjainkba!
Maradunk továbbra is hűséges olvasóitok,
Halász Teréz Mónika tanítónő és a belényesi iskola tanulói

E lapszám támogatói:

Címlap:
**FAZAKAS
CSILLA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLII. évfolyam, 442. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: LÁSZLÓ NOÉMI. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlap-
szerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadójuk
3,5%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak
tartanak a támogatásra, kérjük,
töltsék ki a mi adatainkkal
a 230. számú űrlapot, és küldjék el
a helyi Pénzügyi Hivatalhoz.
Ha tavaly két évre támogatta ala-
pítványunkat, a felhívásnak már
eleget tett.

Az űrlap honlapunkról is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink:

Fundația Culturală Napsugár;

Cod de identificare fiscală:

7714627;

Cont IBAN:

RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő:

2021. MÁJUS 25.

Köszönjük bizalmukat

és támogatásukat!

A Napsugár és a Szivárvány

Csipike- képtár

Pásztai Dóra,
Nagyvárad

Szabó Szabolcs,
Szilágybagos

Szabó Lóránd,
Szalárd

Jánosi Robert,
Marosvásárhely

Vajda Örs,
Finnország

Albert Hanna,
Csíkszentdomokos

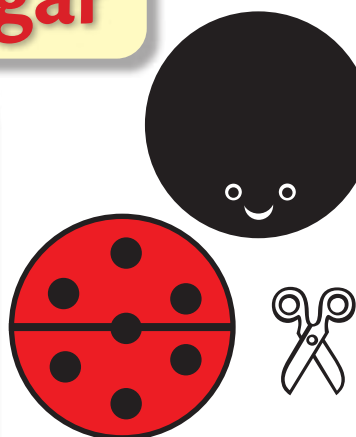
Kovács Andrea,
Szilágypanit

Ára 5 LEJ

Katicabogár

Vágd ki a formákat!
A befűzött fonalat
a levél csúcsánál,
hátról bogozd össze.
A katicabogár szár-
nyát vágd kettőbe
és a szárnyvégeket
megragasztózza il-
leszd a helyére. A ka-
ticát ragasztószalag-
gal rögzítsd a fonalhoz
a levélnyél közelében.
Ha a fonalat húzoga-
tod, a bogár mászkál
a levélen.

Nyuszi

Vágd körbe a nyu-
szit, majd a szagga-
tott vonal mentén
hajtogasd meg. Fűzz
fonalat a kezébe.
Ajándékdobozként
használható.

